

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců
Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Ing. Jana Kratochvíla, LL.M., Ph.D., v právní věci

žalobce

Zdravotnická záchranná služba Plzeňského kraje, p. o.

Klatovská třída 2960/200i, 301 00 Plzeň

zastoupen JUDr. Jaroslavem Svejkovským, advokátem

se sídlem Kamenická 1, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému

Ministerstvo pro místní rozvoj

se sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016, č. j. 30785/2016-26/1,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 10. 2016, č. j. 30785/2016-26/1, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náklady řízení ve výši 15.861,- Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.**

Shodu s prvopisem potvrzuje XX

Odůvodnění:

I. Základ sporu a skutkový průběh

1. Žalobce podal v rámci Integrovaného dotačního programu žádost o poskytnutí dotace na projekt s názvem „Pořízení moderních vozidel a technologií k efektivní akceschopnosti“, reg. č. CZ.1.06/3.4.00/23.09556 (dále jen „**Projekt**“). Žalovaný coby tzv. řídicí orgán uvedeného operačního programu rozhodl o dotační podpoře Projektu, a to rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 30. 10. 2014. Žalobce v rámci realizace Projektu vyhlásil mimo jiné zadávací řízení na veřejnou zakázku s názvem „Dodávka sanitních vozů a technologického vybavení výjezdových skupin pro ZZS Plzeňského kraje – 2. část – Přístroje zdravotnické – defibrilátory/monitory“, ev. č. z. 511447 (dále jen „**Veřejná zakázka**“).
2. Žalobce se coby příjemce dotace z Integrovaného operačního programu zavázal k dodržování podmínek poskytnutí dotace; mj. k dodržování pravidel v oblasti veřejného zadávání, zejm. zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „**ZVZ**“). Dle podmínek pro poskytnutí dotace byl poskytovatel oprávněn k uložení tzv. finanční opravy v případě nedodržení dotačních podmínek, tedy i v případě postupu v rozporu se ZVZ.
3. V daném případě žalobce předložil žádost o platbu dotace Centru pro regionální rozvoj České republiky (dále „**CRR ČR**“), na něž žalovaný delegoval provádění kontrol žádostí o platbu z Integrovaného dotačního programu. Po kontrole žádosti o platbu bylo ze strany pracovníků CRR ČR konstatováno, že nebude proplaceno 10 % způsobilých údajů (odpovídající uložené finanční korekci), tj. 1.574.911,80 Kč, z důvodu pochybení při zadávání Veřejné zakázky.
4. Žalobce podal proti závěrům CRR ČR námitky k řídicímu orgánu Integrovaného operačního programu (žalovanému). Žalovaný částečně korigoval kontrolní závěr CRR ČR, kdy se neztotožnil se všemi údajnými porušeními ZVZ, jichž se měl žalobce dopustit při zadávání Veřejné zakázky. Důsledkem toho byla uložená finanční korekce snížena z 10 % na 5 % proplácené částky. Tyto závěry byly zaneseny do protokolu o kontrole č. 54/2016/I.
5. Proti závěrům žalovaného žalobce podal námitky, jimiž se zabýval vedoucí kontrolního orgánu řídicího orgánu Integrovaného operačního programu. Ten námitkám nevyhověl a setrval na závěrech o porušení pravidel veřejného zadávání a tomu odpovídající finanční korekci ve výši 5 % z proplácené částky. O tom vydal rozhodnutí ze dne 4. 10. 2016, č. j. 30785/2016-26/1 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
6. Rozhodující pro udělení uvedené finanční korekce dle žalovaného bylo porušení § 6 a § 76 odst. 3 ZVZ. Toho se žalobce měl dopustit tím, že ze zadávacího řízení vyloučil uchazeče z důvodu nesplnění zadávacích podmínek, konkrétně kvůli předložení nabídky, která nesplňovala technické požadavky na poptávané zboží (požadovaná provozní teplota mobilních defibrilátorů pro týmy rychlé záchranné služby).
7. V daném případě vyřazený uchazeč (společnost CONMEDITECH s.r.o.) předložil nabídku na dodávku mobilních defibrilátorů, přičemž ohledně jejich provozní teploty odkázal v nabídce na příložený prospekt výrobce, který uváděl rozmezí 0 až 50 °C. Hodnotící komise v tomto shledala nesplnění zadávacích podmínek (tech. specifikace), neboť ta stanovila požadavek: „*Provozní teplota přístroje: vhodná pro venkovní i vnitřní použití v podmínkách záchranné služby*“. S odůvodněním, že

záchranná služba běžně pracuje i v teplotách pod bodem mrazu, byla tato nabídka bez dalšího vyřazena.

8. Žalovaný s tímto postupem nesouhlasí a tvrdí, že vyřazený uchazeč měl být ve smyslu § 76 odst. 3 ZVZ vyzván k vysvětlení své nabídky, podobně jako tomu hodnotící komise učinila v případě ostatních dvou uchazečů. Toto pochybení dle žalovaného pramenit z nejednoznačné formulace zadávacích podmínek, které připouštěly více možností výkladu, přičemž tento nejednoznačný výklad byl připsán právě k tíži vyloučeného uchazeče. V takovém postupu spatřuje žalovaný porušení zásady rovného přístupu k uchazečům.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

9. Žalobce se podanou žalobou ze dne 1. 12. 2016 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, neboť spočívá na nesprávném právním posouzení věci a je tak nezákonné.
10. Předně se žalobce domnívá, že žalovaný jakožto poskytovatel dotace nebyl oprávněn vydat napadené rozhodnutí dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech (dále jen „rozpočtová pravidla“).
11. Dále žalobce nesouhlasí s tím, že by při zadávání Veřejné zakázky porušil ZVZ či obecně podmínky poskytnutí dotace. Vyloučení uchazeče CONMEDITECH s.r.o. bylo dle něj učiněno zcela po právu. Žalobce namítá, že v zadávacím řízení zcela jasně a jednoznačně uvedl, že provozní teplota přístroje musí být vhodná pro venkovní i vnitřní použití v podmínkách záchranné služby. Při aplikaci § 4 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, je dle žalobce zcela jasné, že tento požadavek je pro každou svéprávnou osobu s rozumem průměrného člověka dostatečně určitý v tom smyslu, že venkovní použití v podmínkách české záchranné služby znamená i teploty pod bodem mrazu. Tím spíše to pak dle žalobce platí pro uchazeče, kteří jsou odborníky v daném segmentu trhu a jsou s venkovním použitím poptávaných přístrojů podrobně seznámeni.
12. Dle žalobce není daný požadavek jednoznačně splněn, pokud vyřazený uchazeč uvedl, že použití přístroje je možné při teplotě od 0 do 50 °C. Stanovené technické požadavky považuje žalobce za jasné a bezpochybné a nebylo na místě postupovat ve smyslu § 76 odst. 3 ZVZ, který slouží k objasnění nejasností v nabídce. Dle žalobce nepanovala v tomto ohledu žádná pochybnost, a proto považuje za absurdní tvrzení, že měl vyřazeného uchazeče vyzvat k upřesnění. Žalobce tvrdí, že § 76 odst. 3 ZVZ slouží ke zhojení zjevného omylu v nabídce, a nikoliv ke zhojení skutečnosti, že nabízený přístroj nesplňuje požadovanou technickou specifikaci. V dané situaci se proto nabízela jediná možnost – vyřadit nabídku pro nesplnění podmínek.
13. Žalobce také nepovažuje za patřičné srovnání s postupem vůči zbývajícím dvěma uchazečům, kteří byli vyzváni k vysvětlení jejich nabídek. V jejich případě totiž nešlo o vysvětlení kritéria teplotních podmínek provozu, ale zcela jiných kritérií.
14. Nadto žalobce uvádí, že § 59 odst. 1 písm. c) zákona č. 268/2014 Sb., o zdravotnických prostředcích, nedovoluje používat zdravotnický prostředek v rozporu s návodem k použití, což by znamenalo, že by produkt vyřazeného uchazeče nebyl použitelný při mrazových teplotách. Pokud by tak učinil, mohl by se žalobce dopustit porušení povinnosti neužívat zdravotnický prostředek v případě podezření, že bezpečnost a zdraví pacientů či třetích osob jsou ohroženy [§ 59 odst. 2 písm. a) cit. zákona]. Žalobce poukazuje také na skutečnost, že nabízený produkt měl být v rozporu s tehdy účinnou technickou normou ČSN EN 1789+A2, která stanovuje požadavky na zdravotnické prostředky – mj. na jejich fungování v závislosti na okolní teplotě.

15. Nabídnutím přístrojů, jež dle žalobce nesplňují požadavky plynoucí ze závazných právních předpisů, se měl uchazeč coby odborník dopustit jednání bez odborné péče ve smyslu občanského zákoníku.
16. Konečně pak žalobce upozorňuje na skutečnost, že v souvislosti s vytýkaným porušením ZVZ byl podán podnět k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), který byl vyřízen sdělením, že ÚOHS v souvislosti s Veřejnou zakázkou neshledal důvody pro zahájení správního řízení z moci úřední.
17. Žalovaný na žalobu reagoval vyjádřením ze dne 18. 1. 2017.
18. Žalovaný odmítá tvrzení žalobce, že není oprávněn vydat rozhodnutí, kterým se částka poskytované dotace definitivně snižuje, a to s odkazem na ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel. Žalovaný tak činí s odkazem na dikci daného ustanovení a zdůrazňuje, že coby poskytovatel byl k postupu dle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel oprávněn.
19. K námitkám směřujícím proti nesprávnému právnímu hodnocení žalovaný uvádí, že byly předloženy již v rámci veřejnosprávní kontroly č. 54/2016/I, přičemž na svých závěrech setrvává.
20. Žalovaný konstatuje, že hodnotící komise vyřadila dotčeného uchazeče bez vyzvání k vysvětlení, přestože zbylí dva uchazeči vyzváni byli. Dva z členů hodnotící komise navrhovali, aby byl uchazeč vyzván dle § 76 odst. 3 ZVZ k vysvětlení informací o provozní teplotě nabízeného přístroje. Žalovaný dospěl k závěru, že kontrolovaná osoba byla povinna postupovat se zásadou rovného zacházení s jednotlivými uchazeči a měla umožnit vyjasnění nabídky i třetímu uchazeči. Žalovaný míní, že předmětný požadavek byl formulován velmi obecně, což nemůže být bez dalšího kladeno k tíži potencionálního dodavatele. Dle žalovaného mělo být v zadávacích podmínkách např. stanoveno konkrétní teplotní rozpětí, ve kterém musí přístroj fungovat, přičemž žalobce musí disponovat relevantním odůvodněním. Vzhledem k tomu měl být uvedený uchazeč vyzván k vysvětlení, zdali jím nabízený přístroj funguje např. i při zásahu záchranné služby při nižších venkovních teplotách, v požadovaných funkcích pro venkovní použití.
21. Žalovaný tedy uvádí, že finanční korekce byla uplatněna za nejednoznačný technický požadavek, který bylo možno vyložit více způsoby, přičemž tento nejednoznačný požadavek byl připsán k tíži vyloučeného uchazeče, čímž nebyl dodržen § 6 ZVZ. V kontextu dotačních podmínek dané jednání znamenalo porušení bodu 12 a 14 Tabulky sazeb finančních oprav, jež tvoří součást podmínek o poskytnutí dotace.
22. Ohledně nezahájení řízení z moci úřední ze strany ÚOHS žalovaný uvádí, že podnět byl podán z úřední povinnosti, neboť existovalo podezření na spáchání správního deliktu v oblasti veřejného zadávání. Pokud ÚOHS řízení o spáchání správního deliktu nezahájil, neznamená to dle žalovaného bez dalšího, že se nedopustil porušení dotačních podmínek. Žalovaný pak dále uvádí, že na rozdíl od rozhodnutí o spáchání správního deliktu (rozhodnutí ve věci samé ve smyslu § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu) není sdělení o nezahájení řízení z moci úřední závazné. Nadto žalovaný nese zodpovědnost za vykazování výdajů ze strukturálních fondů vůči Evropské komisi.
23. Žalobce následně reagoval replikou ze dne 4. 5. 2017.
24. Žalobce předně namítá, že se žalovaný nevypořádal s jeho námitkou, že postupoval v souladu se ZVZ, což bylo jeho povinností. Uvádí, že je povinností žalovaného vypořádat se s obsáhlými a právně relevantními námitkami žalobce; v opačném případě se jedná o správní rozhodnutí, které je nezákonné, jako je tomu v daném případě, kdy žalovaný (sic!) nepostupoval v souladu

s ustanovením § 14e rozpočtových pravidel. Takovýto svévolný postup při porušování rozpočtových pravidel dle žalobce není neobvyklý – odkazuje na závěry nálezů Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 12/14 ze dne 16. 6. 2015.

25. Žalobce dále nesouhlasí s tím, že předmětný požadavek na poptávané přístroje byl nejednoznačný a tvrdí, že podobně jako v průběhu kontroly žalovaný nedostatečně vypořádal jeho argumentaci.
26. Ve zbytku repliky žalobce *de facto* zopakoval jeho argumentaci uvedenou v žalobě, a městský soud proto považuje za nadbytečné ji zde znovu rozvádět.

III. Posouzení věci soudem

27. Žaloba byla městskému soudu doručena 2. 12. 2016, a byla tedy podána v zákonem stanovené lhůtě 2 měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
28. Žaloba je důvodná.
29. Městský soud se úvodem zabýval obecnou žalobní námitkou, která zpochybňuje oprávnění žalovaného vydat rozhodnutí dle § 14e rozpočtových pravidel. Nutno konstatovat, že žalobce tuto žalobní námitku dále nijak nerozvedl, a proto se jí městský soud zabýval pouze v té míře konkrétnosti, v jaké byla uplatněna. Dle ustálené judikatury správních soudů není povinností soudu „domýšlet“ za žalobce obsah jeho žalobních námitek, a proto má povinnost vypořádat každou žalobní námitku pouze v tom rozsahu, v jakém byla uplatněna.
30. Z předložených důkazních prostředků ani z jiných okolností městský soud neshledal důvod, proč by žalovaný neměl být příslušný k vydání rozhodnutí o konečném snížení poskytované částky ve smyslu § 14e rozpočtových pravidel. V daném případě žalovaný vystupoval jako poskytovatel dotace a pro tuto jeho činnost byla rozhodná mj. rozpočtová pravidla. Ta mu v § 14e dávala možnost nevyplatit dotaci či její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta. Žalovaný na základě provedené kontroly pojal podezření na toto porušení, a toto následně odůvodnil. Důsledkem toho se rozhodl nevyplatit část dotace, resp. přistoupil k tzv. finanční korekci (konkrétně ve výši 5 % z výše dotace). Městský soud tedy uvedenou námitku neshledal jako důvodnou.
31. Uvedená námitka je navíc zmatečná ve vztahu k tvrzení žalobce, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 14e rozpočtových pravidel, když se dle žalobce dostatečně nevypořádal s jeho argumentací. Dle žalobce se jedná o nikoliv neobvyklý svévolný postup při aplikaci § 14e rozpočtových pravidel, přičemž odkazuje na nález Ústavního soudu, sp. zn. Pl. ÚS 12/14 ze dne 16. 6. 2015. Městský soud ani toto tvrzení žalobce neshledal jako relevantní, neboť odkazovaný nález ve své době vyřešil zásadní otázku soudní (ne)přezkoumatelnosti rozhodnutí vydávaných na základě § 14e rozpočtových pravidel. Ve vztahu k tvrzení žalobce pak městský soud neshledal rozhodnutí jako analogicky použitelné.
32. Městský soud dále nepovažuje za důvodnou námitku, že se žalobce nedopustil porušení ZVZ, pokud ÚOHS nezahájil řízení o správním deliktu z moci úřední. Sdělení ÚOHS o tom, že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, nemají závaznou povahu, neboť nejde o

závazné rozhodnutí, kterým se končí správní řízení. Z tohoto důvodu nelze z takového sdělení učinit žádný závěr o (ne)porušení ZVZ či podmínek pro poskytnutí dotace obecně.

33. Městský soud nicméně přisvědčil žalobci, že žalovaný se dopustil nesprávného výkladu ZVZ a jeho následné aplikace v řešeném případě. Po přezkoumání předložených důkazních prostředků a správního spisu městský soud dospěl k závěru, že se žalobce nedopustil porušení ZVZ, a tedy ani dotačních podmínek.
34. Ze strany žalovaného bylo konstatováno, že se žalobce měl dopustit porušení zásady rovného přístupu k uchazečům, když uchazeče (společnost CONMEDITECH s.r.o.) vyřadil, aniž ho vyzval k vysvětlení nabídky, jako tomu učinil u zbylých dvou uchazečů. K vysvětlení nabídky ve smyslu § 76 odst. 3 ZVZ měl uchazeče vyzvat, protože v rámci zadávací dokumentace byl uveden technický požadavek „*Provozní teplota přístroje: vhodné pro venkovní i vnitřní použití v podmínkách záchranné služby*“ (Příloha 1 zadávací dokumentace, část Všeobecná specifikace odrážka druhá), který byl dle žalovaného příliš obecný. Vyřazený uchazeč pak v rámci nabídky odkázal na přiložený prospekt výrobce, v němž byla uvedena hodnota 0 – 50 °C. Shora uvedeným postupem se měl žalobce dopustit postupu v rozporu se zásadou rovného přístupu k uchazečům ve smyslu § 6 ZVZ.
35. Dle § 6 odst. 1 ZVZ: „*Zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.*“
36. Dle § 76 odst. 1 ZVZ v rozhodném znění: „*Hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d). Nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny. (...)*“
37. Dle § 76 odst. 3 ZVZ v rozhodném znění: „*Hodnotící komise může v případě nejjasností požádat uchazeče o písemné vysvětlení nabídky. Hodnotící komise může rovněž požádat o doplnění dokladů podle § 68 odst. 3. V žádosti hodnotící komise uvede, v čem spatřuje nejjasností nabídky, které má uchazeč vysvětlit, nebo které doklady má uchazeč doplnit. Hodnotící komise nabídku vyřadí, pokud uchazeč nedoručí vysvětlení či doklady ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti, nestanoví-li hodnotící komise lhůtu delší. Hodnotící komise může na žádost uchazeče tuto lhůtu prodloužit nebo může zmeškání lhůty prominout.*“
38. Jelikož dle napadeného rozhodnutí měl žalobce požádat o písemné vysvětlení nabídky, neboť tak učinil v případě ostatních uchazečů, městský soud nejprve považuje za vhodné vyložit ustanovení § 76 odst. 3 ZVZ, které tento postup upravuje. Předně je potřeba uvést, že institut vysvětlení nabídky představuje *možnost* postupu zadavatele (jeho hodnotící komise): „*Postup hodnotící komise při posouzení a hodnocení nabídek je zákonem podrobně upraven. Hodnotící komisi, resp. zadavateli, ze zákona nevyplyvá jakákoliv povinnost požádat uchazeče v případě nejjasností o vysvětlení jeho nabídky. Jedinou výjimkou je povinnost vyžádat si od uchazeče písemné zdůvodnění, pokud jeho nabídka obsahuje ve vztahu k předmětu veřejné zakázky mimořádně nízkou nabídkovou cenu. Ustanovení § 76 odst. 3 věty první dává hodnotící komisi pouze možnost o písemné vysvětlení nabídky požádat. Je tedy zcela na jejím uvážení, zda se rozhodne podle tohoto ustanovení ve vztahu ke konkrétnímu uchazeči a jeho nabídce postupovat. Úřad se s ohledem na uvedené nezotožňuje s názorem navrhovatele, že bylo povinností hodnotící komise požádat ho o písemné vysvětlení nabídky.*“ (Rozhodnutí ÚOHS ze dne 18. 1. 2010, č. j. ÚOHS-S301/2009/VZ-15814/2009/540/VKu; obdobně pak rozhodl ještě k předchozí nicméně shodné právní úpravě i Nejvyšší správní soud - rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2004, č. j. 2 A 7/2002-72).
39. Dále městský soud pro posouzení případu považuje za nutné vyložit účel daného institutu: „*Institutem vysvětlení nejjasností lze však zhojit pouze zřejmý omyl v nabídkách uchazečů, nikoliv to, co v nabídce obsaženo není. Příkladem zřejmého omylu je situace, kdy do čistopisu nabídky je uvedena kupř. částka smluvní*

pokuty o jeden řád nižší, než bylo úmyslem uchazeče.“ [JURČÍK, R. (2015). *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář*. C. H. Beck; Komentář k § 76 odst. 3 ZVZ].

40. Navzdory fakultativní povaze institutu výzvy k vysvětlení nabídky si zdejší soud dokáže představit situaci, kdy by nevyzvání uchazeče k vysvětlení nabídky mohlo představovat porušení ZVZ. Typicky v situaci, kdy by za stejných (či srovnatelných) podmínek, došlo k vyzvání pouze některých uchazečů – některým by byl poskytnut prostor k vysvětlení jejich nabídek a jiní by byly bez dalšího vyřazeny ze zadávacího řízení. Podstatné nicméně je, že by všichni uchazeči podali nabídky, jež by vyžadovaly vysvětlení (viz výklad shora). Takový postup by pak mohl představovat porušení zásady rovného přístupu k uchazečům ve smyslu § 6 odst. 1 ZVZ. Dle žalovaného pak právě takový případ nastal v hodnoceném případě. Městský soud se nicméně s touto aplikací práva neztotožnil a nepovažuje ji za případnou.
41. V hodnoceném případě se městský soud ztotožňuje s žalobcem, že ohledně podané nabídky vyřazeného uchazeče nepanovala žádná nejasnost nebo nešlo o zřejmý omyl. Pokud ve své nabídce uvedl provozní teplotu nabízených přístrojů v rozmezí 0 až 50 °C, a to navíc pomocí odkazu na prospekt výrobce, o zjevný omyl se jednat nemohlo. Nebyly tudíž ani dány podmínky pro postup dle § 76 odst. 3 ZVZ.
42. Dále se městský soud zabíral (ne)určitostí technického požadavku na provozní teplotu. Je pravdou, že stanovené kritérium *vhodné pro venkovní i vnitřní použití v podmínkách záchranné služby* není exaktním číselným vyjádřením (které by bylo nepochybně vhodnější), nicméně v kontextu hodnoceného případu ho městský soud považuje za dostatečně srozumitelné. Lze přisvědčit žalobci, že je obecně známou skutečností, že teploty v České republice po část roku pravidelně klesají pod bod mrazu, přičemž záchranná služba poskytuje služby prakticky nepřetržitě, a to i přímo „v terénu“. S ohledem na všechny okolnosti zadávacího řízení (předmět činnosti zadavatele, předmět veřejné zakázky, zadávací dokumentaci aj.) muselo být každému uchazeči zřejmé, co je předmětným technickým požadavkem míněno, resp., že poptávané zboží musí být funkční i v teplotách pod bodem mrazu. Městský soud tedy považuje za správné, pokud hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče CONMEDITECH s.r.o., neboť v ní byla uvedena hodnota zjevně nesplňující technický požadavek stanovený v zadávací dokumentaci.
43. Neobstojí ani úvaha žalovaného, že nelze vyloučit, že technická specifikace některých z nabízených přístrojů specifikuje teplotní rozsah, ve kterém jsou k dispozici všechny funkce (včetně rozšiřujících sond apod., které poptával i zadavatel), zatímco jiné přístroje specifikují teplotní rozsah pouze pro nejodolnější tělo přístroje a jako takové jsou neporovnatelné bez dalších podkladů (str. 5 sdělení kontrolních závěrů CRR ČR ze dne 11. 3. 2016). Takový závěr žalovaný dovozuje ze skutečnosti, že některé požadované funkce přístrojů vítězného uchazeče jsou k dispozici rovněž až v teplotním rozsahu od 0 °C výše. Městský soud zdůrazňuje, že je to uchazeč, který nese zodpovědnost za podobu nabídky. Pokud v nabídce uvedl jeden údaj o provozní teplotě nabízených přístrojů, ač ve skutečnosti šlo o nejmenší „společnou hodnotu“ pro všechny součásti dodávaných přístrojů, nelze zadavateli vyčítat, že si z vlastní iniciativy nezjišťoval detaily technické specifikace neuvedené v nabídce. Takový výklad by nepřiměřeně přenášel zodpovědnost za podobu nabídky z uchazeče na zadavatele.

IV. Závěr a náklady řízení

44. Městský soud v Praze ze shora popsaných důvodů napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost spočívající v nesprávném právním hodnocení skutkového stavu ve smyslu § 78 odst. 1 s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému

k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

45. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o žalobě, jež sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč, tří úkonů právní služby v hodnotě 3.100,- Kč včetně paušální náhrady výdajů a DPH (převzetí věci, sepsí žaloby, účast na ústním jednání). Zástupce žalobce také uplatnil nárok na přiznání náhrady cestovného na ústní jednání konané dne 15. 1. 2021 osobním vozem z Kladna k městskému soudu a zpět. Výši této náhrady určil městský soud dle právních předpisů o cestovních náhradách (§ 13 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu). Trasu městský soud určil podle mapové aplikace Google jako 60 km dlouhou (sídlo advokáta – budova městského soudu). Celková výše náhrady cestovních výdajů tedy činí 429,- Kč + DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. ledna 2021

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu